त्रादिकाएउं

गङ्गामन्वगमन् प्रीताः सर्वे जलचराश्च ये । यतो भगीरयो गच्छेत् ततो गङ्गा यशस्विनी ॥ ३०॥ जगाम नर्शार्द्रल सर्वलोकनमस्कृता। स गत्ना सागरं राजा गङ्गयानुगतस्तदा ॥ ३१ ॥ प्रविवेश तलं भूमेः खातं यत् सगरात्मजैः। उपानीय ततो गङ्गां रसातलतलं प्रभुः ॥ ३२ ॥ तर्पयामास तान् सर्वान् भस्मभूतान् पितामकान् । श्रय गङ्गाम्भसा तेन प्लाविताः सगरात्मताः ॥ ३३ ॥ दिव्यमूर्तिधरा भूवा जम्मुः स्वर्गे मुदान्विताः। तान् दृष्ट्वा प्रावितान् सर्वान् पितृंस्तेन महात्मना ॥ ३८॥ भगीर्यम्वाचेदं ब्रह्मा सुरगणैः सक् । तारिता नरशाईल वया पूर्विपतामकाः ॥ ३५॥ षष्टिः पुत्रसङ्खाणि सगरस्य मङ्गत्मनः । श्रव्वयः सगरस्यायं नाम्ना ख्यातो मक्तोदधिः ॥ ३६॥ व्यक्तं सागर् इत्येव ख्यातिं लोके गमिष्यति । यावच सागरो लोके स्थितोऽयमिक् शाश्वतः ॥ ३०॥ सगरः सिहतः पुत्रैस्तावत् स्वर्गे निवत्स्यति । इयं च इक्ति। राजंस्तव गङ्गा भविष्यति ॥ ३०॥ भागीर्घीति विख्याता त्रिषु लोकेषु विश्रुता । गङ्गेति गमनादूमेः ख्याता भागीर्याति च ॥ ३१॥